

ת"פ 52000/02/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד מחאג'נה, בסאם ותד, מחמוד מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52000-02-15 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (עציר)
ואח'

בפני כב' השופטת תמר שרון נתנאל

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מוחמד מחאג'נה (עציר)

2. בסאם ותד (עציר)

3. מחמוד מחאג'נה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד בני פסקל

ב"כ הנאשם 1 ו- 3: עו"ד עאדל בוראת

ב"כ הנאשם 2: עו"ד בוראת - בשם עו"ד מסארווה

הנאשמים באמצעות הליווי
גזר דין

(בעניינם של הנאשמים 1 + 2 בלבד)

האישומים

1. נאשמים **1 ו- 2**, הורשעו בכתב אישום מתוקן, המייחס להם עבירות בנשק, בהן היו מעורבים גם אחרים, ביניהם נאשם 3, שדינו הופרד; פרחאת, שדינו נגזר במסגרת כתב אישום אחר; ואחרים נוספים, כמפורט בכתב האישום.

תחילה כפרו הנאשמים בהאשמות נגדם והחלה שמיעת הראיות. לאחר שהתקיימו 2 ישיבות הוכחות, בהן נשמעו ארבעה מתוך כ- 60 עדי תביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום, ללא הסכמה לעניין העונש.

במסגרת הסדר הטיעון, הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירות נשק, לפי סעיף **499(א)(1)** וסעיף **29** לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **נשיאת נשק שלא כדין** - לפי סעיפים **144(ב)** **רישא**, **144(ג)** ו- **29(ב)** לחוק העונשין; **סיוע לסחר בנשק שלא כדין** - לפי סעיפים **31**, **144(ב2)**, **144(ג)** ו- **29** לחוק העונשין.

2. כתב האישום המתוקן מתאר את העובדות ואת האירועים כדלקמן:

א. סאמר (בן מחמד) ותד (להלן: "**סאמר**") והנאשם 2 הם קרובי משפחה. נאשם 1 ובאסל (בן עבדאללה) מחאג'נה (להלן: "**באסל**") הם אחים. פרחאת (בן מוחמד) מחאג'נה (להלן: "**פרחאת**"), הוא קרוב משפחתם של נאשמים 1, 3, ובאסל.

ב. פרחאת הוא הבעלים של רכב שברולט קווליר, מס' רכב: 17-358-67 (להלן: "**השברולט**").

ג. במהלך החודשים האחרונים בשנת 2014 ועד לתאריך 04/02/15 פרחאת החזיק, נשא והוביל בלא רשות על-פי דין, אמצעי לחימה מסוגים שונים, בכללם: רובה סער מסוג קלצ'ניקוב (להלן: "קלצ'ניקוב"); תת-מקלע מאולתר (להלן: "תת-מקלע"), מחסניות, תחמושת ואביזרי נשק מסוגים שונים, לרבות, מכלול של רובה סער מסוג קלצ'ניקוב (להלן: "המכלול").

הקלצ'ניקוב והתת-מקלע מהווים כלי-נשק אשר סוגלו לירות קליע, שבכוחו להמית אדם.

ד. במהלך חודש ינואר בשנת 2015, סאמר ונאשמים 1 ו-2 קשרו קשר לסחור באמצעי לחימה, כך שכלי-נשק ותחמושת (להלן: "אמצעי לחימה") יועברו לידי סאמר, באמצעות נאשם 2, כל זאת, באמצעות נאשם 1 שרכוש את אמצעי הלחימה מאחר (להלן: "הקשר").

ה. במסגרת הקשר ולשם קידומו סאמר הורה לנאשם 1 לפעול להשגת אמצעי הלחימה ובראשית חודש פברואר, בשנת 2015, במסגרת הקשר ולשם קידומו סאמר האיץ בנאשם 1, ביתר שאת, לפעול להשגת אמצעי הלחימה.

ו. בראשית חודש פברואר, בשנת 2015, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נאשם 1 קשר קשר עם פרחאת לרכוש ממנו אמצעי לחימה (להלן: "הקשר הנוסף"), תמורת תשלום סך של 24,000 ₪ במזומן.

ז. במסגרת הקשר הנוסף ולשם קידומו, נאשם 1 ופרחאת קבעו להיפגש בתאריך 04/02/15, בשעות אחר הצהריים, סמוך למתחם ביתו של נאשם 1, לצורך מכירת ורכישת אמצעי הלחימה המפורטים בסעיף 2 לעובדות כתב-האישום.

ח. כמו כן, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נאשם 2 נסע בהוראתו של סאמר למתחם ביתו של נאשם 1, כל זאת, על-מנת לרכוש את אמצעי הלחימה ולהעבירם לסאמר.

ט. בתאריך 04/02/15, במסגרת הקשר והקשר הנוסף לסחור באמצעי לחימה ולשם קידומו, עובר לשעה 20:00 פרחאת הגיע ברכב השברולט, סמוך לביתו של נאשם 1, כשאמצעי הלחימה המפורטים בסעיף 2 לעובדות כתב-האישום, מוחזקים, נישאים ומובלים על ידו ברכב השברולט, בלא רשות על-פי דין.

י. במסגרת הקשר והקשר הנוסף ולשם קידומו פגש בסמוך למתחם ביתו של נאשם 1 את באסל ואת נאשמים 2 ו-3. באסל ונאשם 3, הורו לפרחאת לטעון את הקלצ'ניקוב בתחמושת אשר הייתה במקום.

יא. בהמשך לאמור לעיל, במסגרת הקשר והקשר הנוסף ולשם קידומו, פרחאת טען את הקלצ'ניקוב בתחמושת ויצא יחד עם נאשמים 2 ו-3 לאזור סמוך למתחם ביתו של נאשם 3, לצורך ביצוע ניסוי ירי (להלן: "זירת ניסוי הירי").

יב. דקות אחדות לאחר מהלך הדברים המפורט לעיל, בהגיעם אל זירת ניסוי הירי, הסמוכה לאזור מגורים, פרחאת ירה מהקלצ'ניקוב מספר יריות, העביר את הנשק למצב ירי אוטומטי. בשל מעצור בנשק, נאשם 3 לקח מפרחאת את הקלצ'ניקוב, תפעל את המעצור וירה מהנשק, כשבכל אותה העת, נאשם 2 עמד בסמוך לפרחאת ולנאשם 3.

יג. בתום ניסוי הירי פרחאת ונאשמים 2 ו-3 חזרו למתחם ביתו של נאשם 1.
עמוד 2

י. במסגרת הקשר והקשר הנוסף ולשם קידום, נאשם **1** לקח מפרחאת את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות, תוך שנאשם **1** מחזיק, מוביל ונושא אותם על גופו, ללא רשות על-פי דין ושילם לפרחאת סכום של 21,800 ₪ תמורתם (להלן: "**העסקה**").

יא. בתום העסקה, במסגרת הקשר ולשם קידומו העביר נאשם **1** את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות לנאשם **2**.

יב. נאשם **2** החזיק, הוביל ונושא את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות, בלא רשות על-פי דין והניחם, ביחד עם תחמושת - 228 כדורים, כשהם מוסווים בתא המטען של רכב מזדה 3, מס' רכב 73-401-63 (להלן: "**רכב המזדה 3**") וזאת על מנת להעבירם ולמוסרם לסאמר.

יג. בתאריך 04/02/15, בשעה 21:45, במהלך נסיעתו של נאשם **2** ברכב המזדה 3, כשהוא מחזיק, מוביל ונושא את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות והתחמושת, בלא רשות על-פי דין, נעצר נאשם **2** על-ידי שוטרים בכביש 65 לכיוון מערב, בדרכו אל סאמר בכפר ג'ת.

יד. זמן קצר לפני כן, בשעה 21:19 נעצר פרחאת בסמוך למתחם ביתו של נאשם **1** כשבכרכב השברולט אמצעי לחימה שונים, ביניהם, התמ"ק, תחמושת ומחסניות.

טו. במעשיהם המתוארים לעיל:

(א) סאמר ונאשמים **1 ו-2**, קשרו קשר לביצוע פשע - עבירות בנשק ולסחור באמצעי לחימה-נשקים מסוגים שונים.

(ב) הנאשמים ופרחאת בצעו בצוותא חדא עבירות בנשק שבכוחו להמית אדם, כמפורט לעיל: נאשמים **1, 2 ו-3** החזיקו, נשקים ואביזרי נשק, בלא רשות על-פי דין להחזיקם; נאשמים **1 ו-2** נשאו והובילו נשקים ואביזרי נשק בלא רשות על-פי דין לנשיאתם או להובלתם; ונאשמים **1 ו-2** סייעו לסחור בנשק עם פרחאת וסאמר, בלא רשות על-פי דין לעשות כן.

3. בהחלטת מיום 28.2.16, הוריתי על הפרדת הדיון לגבי הנאשם **3**, שבעניינו היה צורך בתסקיר, מעניינם של נאשמים **1 ו-2** (שייקראו להלן, גם: "**הנאשמים**"). כאמור - גזר דין זה עוסק בגזירת דינם של נאשמים **1 ו-2** בלבד.

4. הנאשמים נעצרו ביום **4.2.15** והם נמצאים במעצר עד תום ההליכים.

ראיות לעונש

5. המדינה הגישה את כתב האישום המתוקן וגזר הדין במסגרת הסדר טיעון של מעורב אחר בפרשה, פרחאת מחאג'נה (להלן: "**פרחאת**"), שנשפט לפני כב' השופט סעב בת"פ 52101-02-15, סומנו **מ/2 ו-3** בהתאמה.

עוד הוגש המרשם הפלילי של נאשם **1** (להלן גם: "**מוחמד**") - סומן **מ/4**, והעמוד הראשון של הכרעת הדין מושא הרשעתו של נאשם **1** שסומן **מ/5**.

גם המרשם הפלילי של נאשם **2** (להלן גם: "**באסם**") הוגש, וסומן **מ/6** וכן גזר הדין שניתן נגד נאשם **2**, בת"פ

31024-08-11 - סומן מ/7.

6. מטעם נאשם 1 לא הוגשו ראיות לעונש.

7. מטעם נאשם 2 הוגשו: תלושי שכר בגין עבודתו עובר למעצרו - סומנו ע/2; מכתב ממעסיקו - סומן ע/3; ואוסף מסמכים רפואיים הנוגעים למצבו הבריאותי של אביו - סומנו ע/4.

טיעוני המאשימה לעונש

8. המאשימה טענה בכתב וכן השלימה טיעון בעל-פה.

צוין, כי בגזר הדין של פרחאת, שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סחר בנשק, נשיאת נשק וקשירת קשר לביצוע פשע - עבירות נשק, נקבע (ע"י כבוד השופט סעב), כי מתחם הענישה ההולם נע בין 24 חודשי מאסר ועד 60 חודשי מאסר. העונש שנגזר עליו היה 36 חודשי מאסר, בנוסף למאסר על תנאי וחילוט רכוש וסכומי כסף במזומן שנתפסו ברשותו.

9. למוחמד הרשעה אחת משנת 2006, בגינה נשפט ל- 27 חודשי מאסר בפועל.

לבאסם שתי הרשעות קודמות, הראשונה משנת 2010, בגינה נשפט לעונש מאסר על תנאי; והשנייה משנת 2012, בגינה נשפט לעונש של שנת מאסר אחת וכן למאסר על תנאי ולקנס.

10. המאשימה עותרת להטלת עונש חמור על הנאשמים, של מאסר בפועל לתקופה ארוכה ומשמעותית, וכן עונשי מאסר על תנאי, ארוכים, ביחס לכל עבירה בה הורשעו. עוד היא עותרת בהתייחס לנאשם 1 להשתתף קנס ולחילוט הרכוש שנתפס ממנו - סכום של ₪ 3,490 במזומן. ביחס לנאשם 2, כפי שסוכם בהסדר הטיעון, עותרת המאשימה להשתתף קנס בסך ₪ 12,000 ואין היא מתנגדת לפריסת יתרת הקנס לתשלומים לאחר שחרורו ממאסר ובלבד שייקבע חלף מאסר, תמורת הקנס, ככל שלא ישולם במועדו.

11. נטען כי יש בכוחן של עבירות של סחר בנשק, על נגזרותיהן, כדי לדרבן שימוש בנשק וביצוע עבירות אלימות באמצעותו. הנשק הבלתי חוקי אף עלול לשמש לפעילות חבלנית עוינת. יש להילחם מלחמת חורמה בעבירות אלה, בין היתר באמצעות הטלת עונשי מאסר ומע"ת ארוכים, קנסות וחילוט רכוש. ראוי להתחשב בכך שמדובר ברובה, ולא באקדח, בקיומם של אביזרי נשק ובעובדת היות הנשק שמיש באופן מידי, כפי שמעיד ניסוי שבוצע בו.

עובדה מחמירה נוספת היא, מעורבותם של אחרים, נוספים, שהרי מלבד הנאשמים דן, הוגשו כתבי אישום במסגרת הפרשה, נגד שני נאשמים נוספים, דבר המצביע על היקף התופעה וממדיה, שאינם מצומצמים רק לנאשמים שבכתב האישום דן.

12. עוד יש לשקול לחומרה, את העובדה, שעבירות הנשק נעשות במחשכים, וקשה מאד לגלות את זהות העבריינים העוסקים בכך. הקושי הקיים בגילוי, בחשיפה ובאכיפה של עבירות הנשק והרווח הכלכלי הבלתי מבוטל, שבצדן, מעודדים עבריינים לבצע עבירות מסוג זה.

13. הנאשמים היו דומיננטיים בעבירה: זירת האירוע בכללותה הייתה בסמוך למתחם ביתו של נאשם 1 ואילו נאשם 2 נכח, צפה ופיקח על מהלך האירועים בעת ניסוי הירי ואף נתפס, על ידי גורמי האכיפה, כשברשותו הנשק והאביזרים.
14. מתחם הענישה ההולם, לטענת המאשימה, הוא בין שנתיים לחמש שנות מאסר, כשלגישתה יש לאמץ את הרף הגבוה במתחם, בהינתן שלשני הנאשמים עבר פלילי. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בטענותיה.
15. בהשלמת הטיועון בעל פה, הוסיף וטען ב"כ המאשימה כי אין להפחית מהדומיננטיות של הנאשמים בעבירות נשוא גזר הדין וכי יש לאבחן את עניינו של פרחאט מעניינם של הנאשמים כאן. פרחאט נעדר עבר פלילי והודה במסגרת הסדר טיועון בטרם החלו להישמע ראיות בעניינו. לגבי העובדה שהוא הואשם בסחר בנשק, בעוד שהנאשמים דן הורשעו בסיוע לסחר בנשק, נטען כי אמנם נקודת המוצא היא יחס של מחצית העונש בין מבצעי העבירה לבין המסייע, אולם ניתן לסטות מהנחה זו כאשר תרומת המסייע היא בעלת משקל משמעותי.

טיעוני הנאשמים לעונש

טיעונו של נאשם 1:

16. סנגורו של נאשם 1 ציין, שנאשם 1, בן 29, נשוי ואב לילד בן שנה. הוא מצוי במעצר עד תום ההליכים מיום 4.2.15 עד היום.
- לטענתו, מתחם העונש לו טענה המאשימה אינו הולם את נסיבות המקרה, כאשר נקודת המוצא צריכה להיות גזר הדין בעניינו של פרחאט. לדבריו, קיים שוני מהותי בין פרחאט לעומת עניינם של הנאשמים, שכן פרחאט היה הסוחר; הוא זה שהחזיק שני כלי נשק והגיע למקום עם "חלקי חילוף" ואמצעי לחימה נוספים. הנאשמים הורשעו בכל הקשור לכלי נשק אחד ולכדורים שנתפסו, אך לא יוחס להם דבר ביחס לקרל גוסטב ולחלקי החילוף שנשא פרחאט. יש, אפוא, להביא בחשבון, שעונש המאסר שנגזר על פרחאט כלל לא רק את הסחר בקלצ'ניקוב, אלא גם את העובדה שהוא החזיק ונשא כלי נשק נוסף ואביזרים.
17. לעניין עבירת הקשר, נטען כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, לא ראוי לייחס עבירת קשר לנאשמים שמורשעים בעבירה מושלמת.
18. מתחם הענישה, לעמדת הסניגור, הוא בין ששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
19. עוד נטען, כי נאשם 1 הגיע להסדר טיועון עם הפרקליטות כבר לפני חצי שנה, אך בשל מדיניות המאשימה, לפיה היא תסכים להסדר טיועון עמו רק אם כל הנאשמים בפרשה מסיימים את התיק, היה צורך לשמוע 4 עדי תביעה, עד שכל הצדדים השכילו להגיע לכתב אישום מתוקן, כשהתיקון הוא מהותי.
- הנאשמים הורשעו בסופו של יום בעבירת הסיוע ולכן יש להסתפק בתקופת מעצרם - 13 חודשים, ולא להשית עונש נוסף. הם לקחו אחריות וחסכו זמן שיפוטי יקר של שמיעת עשרות עדים. עברו הפלילי של נאשם 1 כולל הרשעה אחת בלבד, מלפני 10 שנים.

20. נאשם 1 מסכים לחלוט הכסף (כפי שסוכם בהסדר הטיעון) ומבקש שלא יוטל קנס נוסף. נטען, כי מצבו הכלכלי קשה מאד מזה שנה וחודש, בהיותו עצור עד תום ההליכים וכי השתת קנס תכביד על משפחתו.

טיעונו של נאשם 2:

21. בא כוחו של נאשם 2 הצטרף לטיעונו של עו"ד בויראת, סניגורו של נאשם 1, בעניין מתחם העונש ההולם וכן בנוגע לגזר הדין בעניינו של פרחא.

כן טען, כי נאשם 2 יליד 1988, מעד עד כה כמה פעמים ומעצרו האחרון הביאו לידי החלטה לפתוח דף חדש בחייו. נאשם זה גדל במשפחה קשת יום, שנקלעה לסכסוך דמים בהיותו ילד. שניים ממשפחתו חוסלו בשנת 2014 ושניים נוספים בפברואר 2015. למרות נסיבותיו הקשות, עבד נאשם 2 עד היום האחרון לפני המעצר. הוגשו (כמפורט לעיל) תלושי שכר, מכתב ממעסיקו ותיעוד רפואי של אביו. נטען, כי אדם הקם לעבודה בשב בבוקר וחוזר בשמונה בערב, מנהל סדר יום אחר ולא של סחר קלאסי בנשק.

פרחא הוא הדמות הדומיננטית במקרה זה, ותסקירו היה שלילי. הושתו עליו 36 חודשי מאסר, בעבירות חמורות מאד, בהיותו, כאמור, הדמות הדומיננטית. להבדיל ממנו, כאן הורשעו הנאשמים בסיוע לסחר בנשק. מבוקש לראות בגזר דינו של פרחא, כבסיס להשתת העונש כאן. עוד ביקש הסגור להזכיר, שמעצרו של אדם בסטטוס עצור, קשה יותר מזה של מי שנמצא בסטטוס של אסיר.

דבר הנאשמים

נאשם 1:

22. מוחמד אמר שהוא מודה בטעות שעשה ומתחרט עליה. מלכתחילה הוא רצה לסגור את התיק וכך אמר לבא-כוחו. ב- 14 הימים הראשונים של המעצר למד את הלקח, נולד לו ילד בזמן הזה, ובקושי ראה אותו והוא מתכוון לפתוח דף חדש בחייו. מוחמד ביקש להקל בעונשו.

נאשם 2:

23. באסם אמר שהוא מתחרט על המעשה ולוקח עליו אחריות. הוא מצוי בדרך שיקומית, מעוניין בשיקום ובפתיחת דף חדש עבור המשפחה שלו. עוד טען שאביו חולה ומאושפז ובאסם חושב שהוא זה האשם בהתדרדרות מצבו הבריאותי של האב. באסם ביקש שהעונש יהיה מידתי.

דין והכרעה

24. מילים רבות נכתבו, בפסקי הדין של הערכאות השונות, בדבר חומרתן היתרה של עבירות הנשק לסוגיהן. זאת, בין השאר, בשל היות כלי הנשק כלי משחית ומסוכן, אשר בכוחו לפצוע אדם ואף להמיתו; בשל פוטנציאל הנזק הרב, הגלום בעבירות אלה, מה גם שאין לדעת לאילו ידיים יתגלגל הנשק ולמה הוא ישמש; בשל האפשרות הסבירה שהנשק ישמש לפגיעה בחיי אדם, בין בפעילות עבריינית ובין

בפעילות חבלנית עוינת; בשל הקושי לאתר עסקאות אלה, הנעשות במחשכים וכפועל יוצא - הקלות היחסית בה ניתן לבצען; וכן בשל השימוש החוזר שניתן לעשות בנשק. כל אלה מצביעים על הנזק הפוטנציאלי הנובע מעבירות מסוג זה. ראויים בעניין זה דברי בית המשפט העליון, בע"פ 6371/11 **מדינת ישראל נ' הייבי**, מיום 18.12.11, פסקה כג', שם נאמר:

"עבירות בנשק חומרתן מוכפלת, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדון, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השנייה או השלישית. הימצאו של נשק בידים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם ר"ל. בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 4.12.11) שעסק בפרשה זו עצמה לגבי נאשם אחר, ציינה השופטת חיות (פסקה 5), כי 'סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית, והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמיד כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת... על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה כולה'; וראו גם האסמכתאות שם".

[עוד לעניין זה ראו, בין היתר: ע"פ 5833/07 **ח'ורי נ' מדינת ישראל** (מיום 18.11.07); ע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.6.13); ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (מיום 19.5.14)].

מתחם העונש ההולם

25. הערכים החברתיים, הנפגעים כתוצאה ממעשי עבריינות בנשק, הם בראש ובראשונה שלום הציבור ובטחונו, נוכח כך שעבירות אלה עלולות להביא, בסבירות גבוהה ביותר, לקיפוח חיים. עוד נפגע הערך של בטחון המדינה, בשל כך שאיש אינו יודע לאן כלי הנשק יתגלגל לאחר שייצא מידיו של הסוחר בו ויש סבירות ממשית כי ישמש, בין היתר, לפעילות טרור.

את החומרה שבביצוע עבירות בנשק, ניתן לאמוד באמצעות רף הענישה הקבוע, בחוק, בצד עבירות אלה. כך, בצדה של עבירת סחר בנשק על פי סעיף 144(ב) עונש מאסר של 15 שנים (ובסיוע לסחר - 7.5 שנות מאסר לפי סעיף 32 לחוק העונשין); העונש בגין עבירה של נשיאה או הובלת נשק ללא רשות על פי דין לעשות כן, הוא 10 שנים; העונש בגין עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע - עבירות נשק, הוא 7 שנים.

מדיניות הענישה בעבירות נשק, הוחמרה בשנים האחרונות, בשל הפיכתן למכת מדינה ובשל הסיכון הרב הטמון בהן לשלום הציבור. כך נאמר, למשל, בעניין בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל**, (מיום 4.12.11):

"נוכח ממדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגיעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה - להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו לעומת העונשים הנגזרים כיום" (שם, בפסקה 7).

(ראו עוד, בין היתר, ע"פ 5814/14 **עספור נ' מדינת ישראל**, מיום 14.6.15, פסקה 6; וכן ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (מיום 5.6.13), להלן - "פרשת חסן").

26. עובדות כתב האישום, בענייננו, מצביעות על תכנון מקדים, במסגרתו קשר נאשם 1 קשר עם פרחת על מנת לרכוש ממנו אמצעי לחימה והשניים קבעו להיפגש בסמוך למתחם מגוריו של נאשם 1 לשם ביצוע העסקה. פרחת נפגש שם עם נאשמים 2 ו- 3, והשלושה אף יצאו לבצע ניסוי ירי. בביצוע ניסוי הירי יש, אכן, לראות שיקול לחומרה. בדיקת כלי הנשק, במטרה לראות שהוא תקין, מצביעה על רצינות העסקה ועלולה אף להצביע על כוונה להשתמש בו בטווח הקרוב. עוד יש לשקול לחומרה, את סוג הנשק בו מדובר - רובה קלצ'ניקוב, עם מחסנית, מכלול וכדורים. מדובר בנשק שמסוגל להרוג והשימוש בו יכול להיות רב פעמי. נקבע זה מכבר שסוג הנשק מהווה חלק מנסיבות ביצוע העבירה, ואף קובע את פוטנציאל הנזק הכרוך בה (ראו **פרשת חסן**, פסקה 10; ע"פ 1332/04 **פס נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(5) 541, 544 (2004)).

27. יש אף לקחת בחשבון, את מידת המעורבות של הנאשמים בביצוע העבירה, ואת חלקם היחסי בה. נאשם 1 הוא שיצר את הקשר עם פרחת ששיג לו אמצעי לחימה (אמנם תוך כדי שסאמר האיץ בו לעשות כן) והוא אף היה זה שקבע עמו להיפגש בסמוך למתחם מגוריו, לצורך ביצוע העסקה. נאשם 1 הוא זה שלקח מידיו של פרחת (לאחר שבוצע ניסוי הירי), את הנשק ואת יתר האביזרים, ושילם לו עבור העסקה. לאחר מכן העביר את הנשק לידי נאשם 2. בזה תם חלקו של נאשם 1 במעשה העבירה.

נאשם 2 הוא שנסע למתחם מגוריו של הנאשם 1, ונפגש עם פרחת. משם אף יצאו, יחד עם נאשם 3, לזירת ניסוי הירי. נאשם 2, כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, לא לקח חלק פעיל בניסוי הירי, למעט עובדת היותו במקום. אך, כשחזרו למתחם מגוריו של נאשם 1, ולאחר שהאחרון קיבל את הנשק לידי ושילם לפרחת, העביר נאשם 1 את הנשק והאביזרים לידי נאשם 2, אשר לקח אותם לרכב המזדה 3, הניחם בתא המטען, והחל בנסיעה. בסמוך לאחר מכן, נעצר.

ניכר, כי נאשמים 1 ו- 2 פעלו במשולב, בביצוע העבירה וכי כל אחד ביצע את חלקו, בתיאום עם האחר. חלקם בביצוע העבירה, אינו מועט והם מהווים חוליות משמעותיות בשרשרת שהביאה לביצוע העבירה בשלמותה. בלעדיהם, העסקה לא הייתה מתקיימת, כשיש לשים לב שנאשם 1 היה זה שיצר את הקשר עם פרחת, והוא היה אף זה ששילם לו עבורו, בעוד שנאשם 2 נפגש במקום המוסכם עם פרחת ובסופו של דבר היה האחרון שנשא את הנשק, לפני שנתפס על ידי המשטרה.

28. אמנם, הנשק נתפס לפני שנגרם בגינו נזק כלשהו, אולם יש לבחון את פוטנציאל הנזק - את הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעבירה. לא למותר לחזור ולהדגיש, כאן, את הנזק ההרסני, שעלול להיגרם כתוצאה מעסקאות בכלי נשק שלא כדיון, שאין לדעת כיצד עסקאות כאלה יסתיימו ואת החומרה אשר בכך. בענייננו, מדובר ברובה קלצ'ניקוב עם 228 כדורים, על החומרה הרבה אשר בכך.

עוד ברור לי, כי הנאשמים הבינו היטב את מעשיהם ואת הפסול שבהם וכן את המשמעות הנובעת מהם ואין לי ספק שהם יכולים היו להימנע ממעשים אלה.

29. מנגד אביא בחשבון, בקובעי את מתחם העונש, הוא העובדה שהנאשמים לא יזמו את העסקה. על פי כתב האישום, מי שהניע את המהלך "וחילק הוראות" לנאשמים, היה סאמר, שהאיץ בנאשם 1 לפנות לפרחת ואף הורה לנאשם 2 להגיע למקום המפגש עם פרחת לצורך רכישת הנשק. סאמר אף היה אמור לקבל את הנשק לידי, בסופו של יום, מאת הנאשם 2.

30. באשר למדיניות הענישה בעבירות דומות אומר, כי כבר הורגלנו לראות מנעד רחב של מתחמי ענישה,

גם בעבירות חמורות. לעצם הפסיקה שהגישו ב"כ הצדדים אציין, כי מרבית פסקי הדין שהגישה המאשימה, נוגעים לעבירות של סחר בנשק, בעוד שהנאשמים דן הורשעו לא בסחר, אלא בסיוע לסחר (בנוסף לעבירות אחרות).

מנגד, במסגרת הפסיקה שהגישו הסנגורים קיימים פסקי דין בהם נקבעו מתחמים נמוכים [כגון מתחם המתחיל ב- 6 חודשי מאסר לעבירות של ניסיון לסחר בנשק (רובה 16M) וקשירת קשר (ת"פ 40272-09-13 **מדינת ישראל נ' אחמד ג'אנם** (מיום 3/9/2014)], אך זהו חריג. בנוסף, מרבית הפסיקה שהביאו ב"כ הנאשמים, התייחסה, בחלקה, לגזרי דין שהוטלו בטרם תיקון 113 ושתוצאתם הביאה בחשבון נסיבות מקלות אישיות של הנאשמים, כמו גם במעורבות במדרג הנמוך של עבירות בנשק ואינה משקפת בהכרח את הפסיקה הנוהגת בעבירות מסוג זה [כוונתי, למשל, לת"פ 478/04 **מדינת ישראל נ' דבדקוביץ** (מיום 5.7.06); ת"פ 33495-12-13 **מדינת ישראל נ' דדשב** (מיום 30.3.15); ת"פ 33679-12-11 **מדינת ישראל נ' מוחמד ג'מל** (מיום 3/1/2013) ועוד].

31. לאחר שבחנתי את הפסיקה ולאחר שנתתי דעתי לערכים שנפגעו כתוצאה מהעבירה ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות שאפפו אותה, למעורבותם של הנאשמים שבפניי בביצוע העבירות ולמידת הסיוע, שבמקרה זה היא משמעותית, כפי שעולה מהעובדות המפורטות בכתב האישום, באתי לכלל מסקנה שמתחם העונש ההולם את ענייננו, נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה

32. סעיף 40א לחוק העונשין מנחה את בית המשפט להתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בבואו לגזור את העונש בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שנקבע על ידו [ככל שלא מתקיימים טעמים לחריגה ממנו, כאמור בסעיף 40ד(3) לחוק].

33. אחידות הענישה - בטרם אפנה לבחינת הנסיבות האישיות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לגבי כל אחד מהנאשמים, אציין כי בצד כל האמור לעיל, קיים גורם משמעותי נוסף שיש להתחשב בו בקביעת עונשם של הנאשמים בתיק זה. כוונתי לעונש שנגזר על פרחא, בגין אותה מסכת עובדתית. לעניין זה יש להביא בחשבון שפרחא הורשע (בנוסף לעבירות של נשיאת נשק שלא כדין, וקשירת קשר) בעבירה חמורה יותר, היינו - בסחר בנשק (שני כלי נשק), בעוד שהנאשמים שלפני הורשעו בסיוע לסחר בנשק אחד.

עקרון האחידות בענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי, והוא משקף ערכים של שוויון, הגינות וצדק, כמו גם את הצורך בשמירה על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט (ע"פ 5195/11 **קריניאן נ' מדינת ישראל**, (מיום 28.3.12) פסקה 7). ואולם:

"אחידות אין פירושה זהות. העובדה כי מדובר בפרשה אחת מחייבת קנה מידה אחיד לבחינת ענישת המשתתפים השונים, אולם אין לגזור מכך כי על השורה התחתונה להיות זהה. על התוצאה לשקף את נסיבותיו הייחודיות של כל משתתף ואת חלקו ומשקלו בפרשה. לסוגים דומים של נסיבות צריך להינתן משקל זהה אולם התוצאה תלויה בתוכן הנסיבות ולא רק בקיומן" (ע"פ 6490/12 **אבורמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.11.12), בפסקה 5).

34. במקרה דנן, הנאשמים אמנם הורשעו באותה פרשה יחד עם פרחא, אולם העבירה שיוחסה להם

פחותה. אכן, על פי סעיף 32 לחוק העונשין, העונש בצידה של עבירת הסיוע עומד על מחצית מהעונש בעבירה העיקרית. ואף על פי כן, לא מדובר בכלל דווקני, וניתן יהיה לחרוג ממנו בנסיבות מסוימות:

"אכן, מלאכת גזירת העונש אינה משימה טכנית הנשענת על יישום פעולות מתמטיות, אלא היא פעולה של איזון עדין בין מספר רב של שיקולים, שחלקם ענייני בנאשם עצמו וחלקם האחר נוגע לאינטרס הציבורי. בית המשפט נדרש, בבואו לגזור את דינו של הנאשם, לשקול את ענייני הפרטני של הנאשם ולתת לנסיבותיו, לפוטנציאל השיקומי שלו ולגורמים רלוונטיים נוספים את המשקל ההולם. על כן, אין המדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש בענייניו של המסייע מהעונש שנגזר על המבצע העיקרי, ויש שהנסיבות הפרטיקולאריות מחייבות הטלת עונש ביחס שונה... המסקנה המתחייבת מעצם הרשעת המערער כמסייע היא כי תרומתו הפיזית לביצוע העבירה היא פחות משמעותית מזו של המבצעים העיקריים וכי חפצו הוא בסיוע ולא דווקא בהגשמת העבירה. יש לתת ביטוי להבדל האמור בענישה, ואכן כך עשה המחוקק ועל כן קבע עונש מופחת למסייע. ואולם, כפי שנאמר לעיל, אפשר שתתקיימה נסיבות שתצדקנה סטייה מן ההנחיה הסטטוטורית, ובמקרים מסוימים וקיצוניים המגלים נסיבות חריגות, אף ייתכן שיושווה העונש של המסייע לזה של המבצע העיקרי" (ע"פ 4463/12 **ארנבורג נ' מדינת ישראל** (מיום 13.9.12)).

בענייניו, אמנם הנאשמים הורשעו בעבירת סיוע, אולם, כפי שנאמר לעיל, מידת הסיוע הייתה משמעותית. השניים לקחו חלק פעיל באירוע וחלקם היה משמעותי וחיוני להשלמתה של העבירה. ואכן, נתתי לכך משקל בקובעי את מתחם העונש בעניינם.

בעת גזירת העונש בתוך המתחם, אביא בחשבון, לעניין אחידות הענישה, את ההבדל בעבירות בהן הורשע פרחא, לרבות ההבדל בכלי הנשק בהם מדובר, אולם בצד זה - את העובדה שפרחא הוא צעיר בן 21 שנים בלבד, שעברו נקי וזזה לו עונש המאסר הראשון, בעוד שלשני הנאשמים שבפניי עבר פלילי (שיפורט להלן) ושניהם כבר ריצו עונשי מאסר.

גזירת העונש

35. כאן המקום לציין, כי בעבירות נשק נקבע זה מכבר, כי יש ליתן משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להגן על הציבור מפני עבריינות נשק, מאשר לנסיבות האישיות של העבריין [רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (מיום 29.3.04)]. עם זאת, בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים, בתוך המתחם, ברי כי אין להביא, שוב, בחשבון, את הנסיבות שנשקלו לחומרה, בעת קביעת המתחם.

36. נאשם 1 שוהה במעצר מיום ביצוע העבירה, 4.2.15, ועד היום. הוא כבן 29 בעת ביצוע העבירה, נשוי ובמהלך תקופת מעצרו נולד לו ילד. עברו הפלילי אינו מכביד, וכולל הרשעה אחת משנת 2006, אם כי בעבירות חמורות - הצתה של מבנה במזיד, ניסיון לחבלה כשעבריין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים. בגין כל אלה, הורשע ונדון ל- 27 חודשי מאסר בפועל, ולמאסר מותנה של 21 חודשים ל- 3 שנים. עוד נדון אז לשלם פיצוי למתלוננים בשווי כולל של 6,000 ₪.

לקולה אתחשב בכך שנאשם 1 הודה בכתב האישום המתוקן, זמן קצר לאחר תחילת שמיעת העדויות, וחסך

בכך זמן שיפוטי יקר והעדת עשרות עדים. עוד אתחשב בחרטה שהביע לפני, בנטילת האחריות על מעשיו, בהשפעת העונש על משפחתו הצעירה וברצונו לפתוח דף חדש בחייו.

37. נאשם 2, יליד 1988, אף הוא שוהה במעצר מיום ביצוע העבירה ועד היום. עברו הפלילי כולל שתי הרשעות קודמות. אחת משנת 2010, בשל הפרעת שוטר במילוי תפקידו ואיומים, בגינה נדון לששה חודשי מאסר על תנאי, של"צ למשך 250 שעות וקנס בסך 1,500 ₪. הרשעתו השנייה היא משנת 2012, גם כן בגין איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינה נדון לששה חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מע"ת בגין ההרשעה הקודמת, במצטבר. סה"כ ריצה בגין הרשעה זו, עונש של 12 חודשי מאסר. כן הוטל עליו מאסר על תנאי של ששה חודשים וקנס בסך 5,000 ₪.

השיקולים לקולה בגזירת עונשו של נאשם 2, הם הודאתו בכתב האישום המתוקן זמן קצר לאחר שהחל שלב ההוכחות. בכך חסך זמן שיפוטי יקר, והעדת עשרות עדי תביעה. עוד הבאתי בחשבון את נסיבות חייו הקשות, כשמגיל צעיר משפחתו נקלעה לסכסוך דמים, על תוצאותיו הקשות. למרות זאת, ניסה הנאשם לחיות אורח חיים נורמטיבי ועבד, במשך שנתיים, עד ליום האחרון לפני מעצרו. המכתב ממעסיקו (ע/3), מעיד שהוא היה עובד חרוץ ללא בעיות.

הבאתי בחשבון גם את החרטה שהביע לפני, את האחריות שנטל על מעשיו ואת כוונתו להשתקם לאחר שחרורו ממאסר.

38. לאחר שעמדתי על מכלול הנסיבות, לקולה ולחומרה, ביחס לשני הנאשמים, אציין, כי על אף הבדלים מסוימים הקיימים ביניהם, הן בהרשעותיהם הקודמות והן בנסיבותיהם האישיות/המשפחתיות, אין בהבדלים אלה כדי להצדיק ענישה שונה לגבי כל אחד מהם.

39. לפיכך, אני גוזרת על כל אחד מהם את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של **22** חודשים, בניכוי ימי המעצר (מיום 4.2.15 ועד היום).
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעברו בתוך שלוש שנים מיום שחרורם מהמאסר שהושת עליו בגזר דין זה, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ו/או כל עבירה בנשק שהיא פשע.
- ג. בהתייחס לנאשם 1 בלבד: אני מורה על חילוט הסך של 3,490 ₪, שנמצא ברשותו בעת שנעצר.
- ד. בהתייחס לנאשם 2 בלבד: אני מאשרת את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לעניין חילוט הרכוש והקנס ובהתאם אני משיתה על נאשם 2 קנס בסך 12,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים, כדלקמן:
 - (1) תשלום ראשון, בסך 1,000 ₪, ישולם עד לא יאוחר מיום 15.4.16.
 - (2) התשלום הראשון מתוך 11 התשלומים הנוספים, בני 1,000 ₪ כל אחד, ישולם החל מ- 30 ימים לאחר שחרורו, ולאחר מכן ישולמו שאר התשלומים, ברציפות, מדי חודש בחודשו, באותו תאריך בחודש בו שולם התשלום הראשון.

ה. הרכוש שנתפס מנאשם 2 בעת מעצרו (כלל רכב וסכום כסף במזומן) יוחזר לו, ככל שלא הוחזר עד היום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשע"ו, 21 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.